

tænkning og stillede Forslag i saa Henseende, netop et saadant Forslag, som Københavns Kommune nu ønsker gennemført. Men den Gang mødte dette Krav ubetinget Modstand fra frederiksbergsk Side, idet Frederiksberg hævdede, at en saadan Skatteordning, som var retfærdig for København, vilde være ganske ruinerende for Frederiksberg. Det tog man Hensyn til fra Lovgivningsmagtens Side, og det blev altsaa ikke gennemført den Gang. Nu er der imidlertid i den seneste Tid sket dette i kommunalpolitisk Henseende ganske enestaaende, at Frederiksberg Kommune ikke blot har kunnet klare sig ganske udmærket, men endogsaa har kunnet gaa til det, som sagt, usædvanlige Skridt at foretage Tilbagebetaling af paalignet Skat til et Beløb af 1,2 Mill. Kr. Det er en Sag, om hvilken der kunde siges meget, men jeg skal blot pege paa, at noget saadant har fundet Sted, og at den finansielle Nød, som maaske har været til Stede paa Frederiksberg i 1910, altsaa ikke kan forudsættes længere at være til Stede. Derfor har man i København ment, at nu maatte Vejen endelig være farbar for en retfærdig Erhvervsbeskatning, og derfor er Anmodningen fremkommet. Jeg vilde gerne benytte Lejligheden til at røre ved denne Sag for paa det mest indtrængende at anbefale den til Ministeriets Velvillie og til hurtigst mulig Gennemførelse. Hvor meget det vil betyde i Penge for Byen København, ved jeg ikke nøjagtigt, det kan vistnok ingen sige nøjagtigt, men der er ingen Tvivl om, at alene en saadan Foranstaltning vilde indbringe Beløb, som det forhøjede Fradrag paa indtil 500 Kr. for Børn paa indtil 15 Aar vil kræve.

Der tales ligeledes i Lovforslagets Bemærkninger om Selskabsbeskatningen. Ogsaa dette er et Punkt, som i denne Forbindelse har uhyre Interesse, idet Selskabsbeskatningen er den eneste Skat, der hviler direkte paa Bedriften, paa Storbedriften, som her kommer i Betragtning. Den øvrige Indtægt, der fremkommer, Aktionærudbyttet, spredes jo for alle Vinde derhen, hvor Aktionærerne bor, og det er der naturligvis intet at gøre ved. Denne Selskabsbeskatning indbringer jo meget store Beløb, af hvilke imidlertid Staten for sit Vedkommende tager Broderparten. Den udgjorde i det sidst afsluttede Regnskabsaar for Statens Vedkommende 60 Mill. Kr. og for Københavns Kommunes Vedkommende knap 6 Mill. Kr. eller ca. en Tiendedel. Dette kan ikke siges at være nogen retfærdig Fordeling, thi det maa ogsaa her erindres, hvilke Byrder disse store Virksomheder paalægger den Kommune, i hvil-

ken de ligger. Der skal skaffes Plads til disse Bedrifter og tekniske Anlæg til dem. Jeg skal blot pege paa en saadan enkelt Ting som denne, at Københavns Kommune har maattet udlægge store Arealer til Fabrikgrunde med Jernbaneforbindelser. Men ogsaa paa anden Maade fremkommer der, som allerede berørt, store Udgifter. Det viser sig jo, at disse Virksomheder i større og større Udstrækning forlægges til København, det viser sig Gang paa Gang, at store Bedrifter, som er begyndt i en eller anden Provinsby og der har vokset sig op til betydelig Størrelse, paa et eller andet Tidspunkt finder det rigtigst at henlægge Virksomheden til København. Og for Københavns Kommunes Vedkommende kan man naturligvis ikke hindre dette, men maa indrette sig derefter. Det er denne midtpunktsøgende Virksomhed, vi har talt om saa ofte, der ogsaa gør sig gældende her, men som jeg synes maa føre til den Betragtning, at der maa gives Kommunen en større Andel i Selskabsbeskatningen, end Tilfældet er nu.

Endelig vil jeg gerne benytte Lejligheden til at spørge om den kommunale Grundskyld, hvorom Københavns Kommunalbestyrelse allerede i 1921 rettede Henvendelse til Ministeriet, ledsaget af et fuldt udarbejdet Forslag, saaledes som man efter en grundig Overvejelse fandt, at det kunde gennemføres paa forsvarlig Maade. Forslaget vilde have givet Københavns Kommune en Nettomerindtægt straks af 5—6 Mill. Kr., og, naar det fuldt udvikledes, hvilket var forudsat at ville ske i Løbet af nogle Aar, en yderligere Indtægt paa 9 Mill. Kr.

Se, alle disse Punkter synes jeg, man kommer til at tænke paa, naar der, saaledes som det har været Tilfældet fra Indenrigsministerens Side, rejses finansielle Betæneligheder overfor et Lovforslag som det her foreliggende. Det er ikke nogen urigtig Betragtning, at den kommunale Økonomi kunde trænge til en Støtte derved, at den fik mere Andel i saadanne fastere Ydelser, som der her er Tale om, og som Kommunerne efter Sagens Natur har et rimeligt Krav paa. Jeg skal bemærke, at Henvendelsen angaaende Erhvervsskatten er sket enstemmig fra Københavns Kommunalbestyrelse; og hvad den kommunale Grundskyld angaar, er der senest ved Budgettets Behandling i Borgerrepræsentationen sket en enstemmig Vedtagelse, der opfordrer Magistraten til at gøre sin Indflydelse gældende overfor Ministeriet for at faa ogsaa denne Skattereform gennemført.